

MULTICORED STRUCTURE OF ENGLISH ORTHODONTIC TERMINOLOGY ПОЛІАДЕРНА СТРУКТУРА АНГЛІЙСЬКОЇ ОРТОДОНТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

КАРАТІНЦЕВА КАРІНА

Буковинський державний медичний університет

karatintsevak@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-3093-5013>

Modern medical terminology includes means of expression and transmission of special medical, scientific, and technical concepts, formed in a direct proportion with the development of science and technology. As a result of centuries of world treatment changes and medical science development, such vocabulary grows in a complex system of medical and paramedical terms. One of the branches of medical terminology is orthodontics, a relatively young science that deals with the treatment of malformation and wrong teeth position, as well as the maxillofacial skeleton, and which was originated in the United States at the beginning of the last century. Its intensive development necessitates the study of the terms of this field. The article is devoted to the study of the multicored structure of English orthodontic terminology.

The objective of the article is to systematize and categorize English orthodontic terminology, to identify its main cores and macrofields. The study is based on the methods of synthesis, analysis of the terms of the English orthodontic discourse on the material of monographs, professional articles and the linguistic corpus "English Corpora".

The basis of orthodontic terminology is orthodontics itself, which includes 4 core groups: anatomy of the oral cavity, symptoms and diseases, professional orthodontic activities, and treatments. Each of the core groups has macrofields, which form its basis, which is determined by the high frequency of use of these words in English corpora. In particular, the main core units of the macrofield "anatomy of the oral cavity" are teeth and oral organs; for "symptoms and diseases», it is malocclusion and its classes; "professional orthodontic activity" includes orthodontic history and diagnosis of malocclusion; and "treatments" include tools, mostly brackets, braces and pliers. Further prospects for the study are to determine the role of orthodontic terminology in medical discourse, the frequency of its use in medical texts, as well as to identify relationships, common features and differences in orthodontic and dental terminology.

Key words: medical terminology, orthodontic terminology, terminology, macrofields, linguistic corpus

Сучасна медична термінологія є засобом вираження, зберігання і передачі спеціальних медичних та природничо-технічних понять, формуючись прямо пропорційно розвитку науки і техніки, і в результаті багатовікових змін світового лікування та медичної науки є складною системою, сукупністю медичних і парамедичних термінів. Однією з галузей медичної термінології є ортодонція, відносно молода наука, яка зародилася у США на початку минулого століття та займається лікуванням неправильного розвитку і положення зубів, а також щелепно-лицьового кістяка. Її інтенсивний розвиток обумовлює потребу дослідження термінів цієї галузі.

Статтю присвячено дослідженню поліядерної структури англійської ортодонтичної термінології з метою її систематизації і категоризації, виявлення її основних ядер і макрополів. Дослідження ґрунтується на методах синтезу, аналізу термінів англійського ортодонтичного дискурсу на матеріалі монографій, фахових статей та лінгвістичного корпусу "English Corpora".

Оснoву ортодонтичного термінополя становить сама ортодонція, яка включає у себе 4 ядерних групи: анатомія органів порожнини рота, симптоми та захворювання, професійна ортодонтична діяльність та засоби лікування. Кожна з ядерних груп має макрополя, які становлять її основу та визначається високою частотністю вживання цих слів у англomовних корпусах. Зокрема, основні ядерні одиниці макрополя "анатомія органів порожнини рота" – це зуби та органи порожнини рота; для "симптомів та захворювань" – це неправильний прикус (malocclusion) та його групи; "професійна ортодонтична діяльність" включає ортодонтичний анамнез та діагностику неправильного прикусу; до "засобів лікування" відносяться інструменти, здебільшого щипці, брекети та пластинки.

Ключові слова: медична терміносистема, ортодонтична термінологія, термінополе, макрополе, лінгвістичний корпус.

Вступ. Вивчення термінології як галузі лінгвістики розпочалося більше 100 років тому Ф. де Сюзюром, проте не втрачає актуальності й досі. Зокрема, багато робіт вітчизняних і закордонних вчених-лінгвістів присвячені порівняльним дослідженням шляхів, принципів формування, системних зв'язків лексики термінологічного поля різних мов та різних галузей, а також аналізу подібності та відмінності мовних феноменів у порівнюваних мовах та культурі народів, вивченню тенденцій розвитку галузевої термінології. Серед них В. Бялик, Виноградов, М. Володина, С. Гринев, С. Дерба, Н. Ляшук, О. Кацімон, Л. Рогач, Л. Симоненко, А. Суперанська, В. Чикут, Д. Якимович-Чапран, І. Ярошевич та ін.

Мова медицини – це велика ієрархічна структура, що складається з безлічі окремих, проте водночас пов'язаних між собою термінологій (анатомічної, хірургічної, патофізіологічної, терапевтичної, стоматологічної, педіатричної, фармацевтичної тощо), які, у свою чергу, утворюють унікально диференційовані і взаємопов'язані термінологічні ланцюжки. Кожна з галузей медичної термінології представляє комплексний понятійний апарат, що описує анатомічну будову тіла людини, етіологію та патогенез захворювань, діагностичні методи, профілактичні заходи запобігання розповсюдженню захворювання, медичне обладнання та інструментарій, методи лікувального впливу, фармацевтичні та парафармацевтичні засоби тощо.

Сучасна медична термінологія представляє ядро професійної медичної лексики, гетерогенна за своїм складом і має специфічні характеристики складу та номінування феноменів для кожної окремо взятої галузі, зумовлені специфічними розумовими процесами та професійним менталітетом її фахівців. Тому, задля більш детального дослідження лінгвістичних особливостей медичної термінології, варто розглядати кожну галузь окремо.

Найбільш дотичну до ортодонції галузь, стоматологию, досліджувала Ю. С. Дев'ятко. У дисертаційній роботі "Типологія стоматологічної термінології в українській і англійській мовах та її лексикографічне відтворення" вона поділила терміни стоматологічної галузі на вузькоспеціальні (клінічна термінологія, терміни на позначення інструментів, приладів, обладнання, діагностичних методів, матеріалів тощо); 2) загальномедичні; 3) терміни анатомічної номенклатури (яка є релевантною саме для стоматологічної галузі); 4) терміни фармацевтичного спрямування (*Дев'ятко, 2021, с. 3*). Втім, власне ортодонтична термінологія розглядалась як частина стоматологічної, не була виокремлена, а отже потребує детальнішого вивчення.

Відповідно, статтю присвячено дослідженню поліядерної структури англійської ортодонтичної термінології на сучасному етапі у порівняльному аспекті на матеріалі наукових англомовних текстів, а також специфічні риси їхньої ієрархічної конфігурації. **Метою** статті став аналіз ортодонтичного термінополя, визначення його поліядерної структури, а також зв'язку його макрополів і лексичних систем. Серед **завдань** окреслюємо визначення центральних термінів ортодоничного термінополя, його макрополів та виявлення взаємозв'язків між ними. У дослідженні використані методи аналізу, синтезу та порівняння лексичних одиниць англомовного тексту на матеріалі наукових статей, монографій та лінгвістичного корпусу "English Corpora".

Результати та обговорення. Польовий підхід до вивчення "системності", що існує в лексичі, почали застосовувати в мовознавстві ще від 30-х років ХХ ст. Починаючи від О. О. Реформатського, польовий метод дослідження застосовують і стосовно термінологічної лексики. За словами дослідника, "поле для терміна – це термінологія, поза якою слово втрачає свою характеристику терміна" (*Реформаторський, 1961, с. 51*).

Термінополе є сукупністю понять предметної області, сформованих як ієрархії (*Піотровський, Рахубо, Хажинська, 1981, с. 36*). У цій ієрархії найвищі рівні займають підобласті термінополя, а найнижчі – окремі поняття термінополя.

1. Поняття "термінополе" та його поліядерна структура

Термінополлю як поняттю відповідає терміносистема або термінологія, яку становлять спеціальні одиниці та терміни конкретної галузі знань (*Піотровський, Рахубо, Хажинська, 1981*

с. 36–37). Відповідно, поняття термінополя виражаються в терміносистемі. В. М. Лейчик вказує, що термінологія – це сукупність лексичних одиниць на позначення поняття зароджуваної галузі знань, а терміносистема – це свідомо конструювана модель предметної області, елементами якої слугують терміни (Лейчик, 1997, с. 149). Виходячи з запропонованого визначення термінологічного поля, поле "Ортодонтія" можна розглядати як багатовимірні когнітивно-комунікаційні структури універсального мовного, загальномедичного та вузькогалузевого простору, яке складається з кластерів упорядкованих терміноодиниць з різним інформаційно-розповсюджуваним наповненням. Мовний простір цієї області генерується лінгвістичними й екстралінгвістичними процесами, зумовленими зміною наукової картини світу технічним прогресом, появою сучасних підходів та методів діагностичних, профілактичних та лікувальних процедур у ортодонтичній галузі.

Д. Шелов, порівнюючи визначення поняття "термінополе" лінгвістами, запропонував розглядати його як "сукупність найближчих у понятійному відношенні термінологічних сусідів, необхідних та достатніх для ідентифікації (встановлення, ототожнення) його понятійного змісту, а також сукупність його зв'язків між ними". Відповідно, вся поняттєва структура термінології постає як сукупність всіх поняттєвих полів окремих термінів (Шелов, 2008, 211–212).

Л.В. Морозова визначає термінополе як "сувору, логічно послідовну ієрархію зв'язків між термінами конкретної термінологічної системи на основі їх абсолютних показників – наукових дефініцій, що репрезентують логіко-понятійні відносини в відповідній галузі знання". (Морозова, 1970, с. 46).

У двох попередніх висловлюваннях визнається розгалуженість термінополя, його динамічність, відкритість та гіперогіпонімічність як основа його структурування. Слідом за В. Татаріновим ми визнаємо той факт, що термін "термінополе" набуває багатозначності і вживається як:

- 1) класифікаційна структура;
- 2) метод збору, систематизації та уніфікації матеріалу;
- 3) лінгвістичний простір побутування термінів;
- 4) ефективний засіб професійної діяльності (Суперанська, Подольська, Васильєва, 2008, с. 275–276).

Щодо структури або організації термінологічного поля, то відзначаємо кореляцію між структурою і характеристикою семантичного та термінологічного полів. Багато авторів за аналогією з семантичним полем моделюють термінологічне, включивши до нього ядро, навколяядерну зону та периферію або пропонують трохи відмінний варіант структури поля, що включає ядро, центр, периферію та фрагменти поля. С. В. Гриньов-Гриневиц описує організацію поля з виокремленням центральної частини, що інкорпорує активно використовувані одиниці лексики та периферії з мало використовуваними лексичними одиницями. У структурі поля він виділяє архілексеми, центральну лексеми, яка представляє найменування всього поля і ядро. Описуючи ядро поля він уточнює, що "у досить великих полях чи полях зі складною структурою додатково може бути виділено центр ядра – сукупність найбільш уживаних лексем, на основі яких утворюється більшість лексем поля, поле ядра та периферія ядра – сукупність менше вживаної, але загальновідомої, активної лексики" (Гриневиц, 2008 с. 210).

2. Поліядерна структура термінологічного поля "Ортодонтія"

Оскільки терміни становлять ядро мов професійної комунікації, саме вони є головним засобом концептуальної орієнтації у когнітивно-комунікативному просторі, задають напрямок мисленнєвої діяльності спеціалістів, слугують одночасно орієнтиром мислення та орієнтиром діяльності (Голованова, 2011, с. 44). Особливість терміна у тому, що він повинен функціонувати у сфері тієї науки, яку він обслуговує, виявляючи при цьому всі свої структурні, семантичні та функціональні властивості.

В. Татарінов справедливо зазначає, що терміни є найбільш сприятливим для побудови полів матеріалом, що розкриває численні аспекти історичного, історико-проблемного, когнітивного дослідження на базі вже зафіксованих термінофондів різних галузей знань. Крім

того, терміни у багато разів перевищують корпус загальноживаної лексики, а терміноодиниці генетично володіють здатністю об'єднуватися в групи на основі загальних категорійних понять; їхня природна системність дозволяє будувати ієрархічні системи (Суперанська, Подольська, Васильєва, 2008, с. 275). Специфічна природа термінологічного поля була відзначена лінгвістом А. А. Реформатським. Він вважав, що "для розуміння термінології як структурного елемента мови, насамперед, необхідно розрізнити поля: термінологічне, де термін принципово нейтральний, та нетермінологічне, де термін обов'язково втрачає свою нейтральність" (Реформаторський, 1961 с. 14).

А. Суперанська вводить поняття термінологічного поля та визначає його як "своєрідну сферу існування терміна, всередині якої він має всі характерні для нього ознаки, область, штучно окреслену і відокремлену від сторонніх понять. Приналежність до певного поля є найбільш суттєвою ознакою, що відрізняє терміни-слова від звичайних слів" (Суперанська, Подольська, Васильєва, 2008, с. 110–111).

Специфіка термінологічного поля "Ортодонтія" обумовлена її лінгвістичними особливостями та екстралінгвістичними факторами, а також прикладним характером. Поле – це структура, заснована на становленні ядра і периферії в основу найвищого ступеню абстракції терміну, яка протилежна приближенню до ядра і зменшується з переходом на різні рівні периферії. У цьому спостерігається єдність змісту і форми, їх взаємодія на лінгвокогнітивному рівні – представлення і структурування наукових знань мовними засобами. Дотримуючись принципу польової організації з виокремленням ядерної і периферійної зон, у центрі поля ортодонтичної лексики виділено термін "Ортодонтія" ("Orthodontics"). У ієрархічній структурі цей домінуючий термін перебуває на вершині і називає термінологічне поле, утворюючи ядерну зону з її найближчим оточенням, тобто є компонентом вищого рівня ієрархічної організації, точкою, з якої розгортається структура поля, і поблизу якої знаходяться приєднані конститuentи. Критеріями виділення ядра термінологічного поля стала його висока частотність в ортодонтичному дискурсі з найбільш узагальненим значенням для цього поля порівняно з іншими конститuentами, його вплив на характер меж поля, а також найвищий ступінь абстракції визначення терміну, в якому закладено базовий прошарок понять. Зокрема, цей термін зустрічається 17055 раз в одному з найбільших лінгвістичних корпусів "English Corpora". Термін "ортодонтія" ("orthodontics") походить від терміноелементів грецького походження *ορθός* - "прямий" і *-οδόντι* "зуб". В оксфордському онлайн-словнику "Oxford Advanced Dictionary" знаходимо таке визначення: *orthodontics is the treatment of problems concerning the position of the teeth and jaws* (ортодонтія – це лікування проблем, що стосуються позиції зубів та щелеп). Ортодонтія є досить молодою наукою, яка виникла на початку минулого століття в Америці, тому вона продовжує розвиватися, а відтак її спектр поширюється на увесь щелепно-лицевий апарат, адже правильне положення зубів впливає на естетичні особливості обличчя. Це згадується, зокрема, в монографії "Surgical Enhancement of Orthodontic Treatment" (Макнамара, Суніл, Капіла, 2010). У рамках розвитку ортодонтії як науки проходить генерація нових спеціалізованих понять, які, як правило, виражаються полілексемними термінами або розширюють спектр власне ортодонтичних термінів, які відносяться до обличчя, підборіддя, носа, очей, шкіри та ін.

Термінологічне поле "Ортодонтія" володіє розгалуженою структурою, що розвивається як "по горизонталі", так і "по вертикалі", і яке включає у себе 4 макрополя, які диференціюються терміногрупами, які, у свою чергу, можна поділити на мікротерміногрупи. Усі ці різнорівневі кластери не ізольовані від інших, є у визначеннях семантичних відношень, охоплюють понятійний науковий простір у дотичних сферах, а також мають як універсальні, так і особливі змістові компоненти у значеннях при номінації сегментів ядерних і периферійних зон.

У навколоядерний простір входять терміни (архілексеми), що репрезентують вербальне вираження ортодонтичних понять, навколо яких групуються інші терміни. Вони проявляються як ядерні конститuentи з високою частотністю та наявністю між ними системних зв'язків, кожен з яких є термінологічним кластером (англ. *cluster* – скупчення), тобто групи близько

розташованих, тісно пов'язаних один з одним номінацій відразу в декількох ядерних групах, макро- та мікрополях. Таким чином, у просторі термінополя "Ортодонція" ("Orthodontics") формується поліядерна структура.

Основними ядрами термінополя "Ортодонція" ("Orthodontics") оберемо 4 групи: 1) Анатомія органів порожнини рота; 2) Симптоми та захворювання; 3) Професійна ортодонтична діяльність; та 4) Засоби лікування відповідно до матеріалів статті "Словотвірні механізми генези ортодонтичних термінів в англійській мові" (Каратінцева, 2021, с. 70).

2.1 Ядерна група "Анатомія органів порожнини рота"

Анатомія органів ротової порожнини є наукою, що вивчає структурні особливості клітин і тканин наступних органів та анатомічних утворень та їх функції: зуби, верхня та нижня щелепи, ротова щілина, щоки, губи, тверде та м'яке піднебіння, язик, ясна. Ядерні одиниці цієї групи представлені двома макрополями: "Зуб(и)" / "Tooth (Teeth)" та "Органи ротової порожнини" ("Organs of the oral cavity"). Характерною властивістю цілісності польової структури є наявність одиниць, як правило, найпростіших, високочастотних, стабільних протягом тривалого часу існування, здатних створювати цілісні ієрархічні системи. До них можна віднести такі одиниці: *зуб/tooth, орган/organ, тканина/tissue, пульпа зуба/dental pulp, кістка/bone, рот/mouth, ясна/gingiva, нижня або верхня щелепа/lower or upper jaw, язик / tongue, піднебіння / palate, молочні зуби (тимчасові) / deciduous (baby, milk) teeth, постійні зуби / permanent teeth, премоляри або малі корінні зуби / premolars* та інші. Тобто терміни ядерної групи "Анатомія органів порожнини рота" можна назвати константами (базисом) ортодонтичного термінологічного фонду, структуроутворювальними архілексемами, які присутні на всіх рівнях ієрархії та виконують інтегративну функцію.

2.2. Симптоми та захворювання

Наступною ядерною групою, пов'язаною з класифікацією, етіологією та патогенезом ортодонтичних захворювань, є група "Симптоми та захворювання" / "Symptoms and diseases", яка характеризується з термінологічного погляду наявністю опорних лексем "захворювання" / "disease" та "симптоми" / "symptoms". Поняття "захворювання" / "disease" можна описати як порушення життєдіяльності організму через вплив різних факторів зовнішньої чи внутрішньої середовища, що призводить до появи симптомів / symptoms, а також реакцій організму, розвитку патологічних процесів, що вимагають діагностування і подальшого лікування. Основні захворювання, які лікує ортодонція, пов'язані з неправильним положенням зубів, зокрема різні групи неправильного прикусу (classes of malocclusion), яка згадується 55874 рази у лінгвістичному корпусі.

Ядерними конститuentами цієї групи є терміни: *overbite / овербайт* (16725 згадок у "English Corpora", *overjet / оверджерет* (5840 згадок), а також *inclination / нахил* (1383927). Хоча нахил зубів є основою вимірювання ступеню відхилення від норми і визначення проблем, пов'язаних з ортодонцією, для точнішого визначення частоти вживання терміну *inclination* вживаються сполучення зі словами *tooth teeth, molar, premolar, incisor, canine*.

2.3 Професійна ортодонтична діяльність

В окрему ядерну групу "Професійна ортодонтична діяльність" / "Professional orthodontic service" виділена термінологія, яка передбачає наявність професійних якостей спеціаліста, набутих через його спеціальні знання, вміння, навички, а також якісне надання ортодонтичних послуг. У складі ядерної групи, що вивчається, виокремлюємо два найбільші макрополя: "Ортодонтичний анамнез" / "Orthodontic anamnesis" та "Діагностика прикусу" / "Occlusion diagnostics". Характерною рисою саме ортодонтичної термінології є наявність дуже великої кількості технік вимірювання, різноманітних кутів, які застосовуються для визначення відхилень від норми положення зубів та підготовки до лікування. До прикладу, однією з центральних класифікацій є Angle classification, яка визначає клас неправильного прикусу і завжди пов'язана з числами і цифрами, а також математичними одиницями вимірювання, згідно проаналізованої монографії "Surgical Enhancement of Orthodontic Treatment".

2.4. Засоби лікування

До "Засобів лікування" ("Treatment methods"), характерних саме для ортодонтичної галузі, насамперед, варто віднести відповідні інструменти: *щипці / pliers, брекету / brackets* та *скоби / braces*, а також перелік технік лікування, зокрема, різні види *петель / loops*, які створює ортодонт відповідно до індивідуальних особливостей прикусу пацієнта. На основі вибірки з професійних статей ортодонтичного спрямування американської асоціації ортодонтів Tweed виокремлюємо такі найуживаніші терміни: *pliers, brackets, loops*. Проаналізувавши частоту вживання цих термінів у лінгвістичному корпусі, маємо такі результати: *pliers* – 123389, *brackets* – 527374, *braces* – 288000, *loops* – 2426200. Звичайно, варто звернути увагу на те, що такі результати є відображенням загальної кількості вживання цих лексичних одиниць, які не завжди відповідають критеріям саме ортодонтичного терміну. З іншого боку, такі показники все ж свідчать про актуальність ортодонції як галузі медицини, що швидко розвивається, а отже потребує дослідження її лексичного складу.

Висновки. Термін "Ортодонція" ("Orthodontics") становить основу ортодонтичного термінополя і складається з 4 ядерних груп: анатомія органів порожнини рота, симптоми і захворювання, професійна ортодонтична діяльність та засоби лікування. У складі кожної з них – макрополя, які були визначені за аналізом частоти вживання цих слів у англomовному лінгвістичному корпусі. Ядерними одиницями макрополя "анатомія органів порожнини рота" є *зуби (teeth)* та *органи порожнини рота (organs of the oral cavity)*; до "симптомів та захворювань" відносимо *неправильний прикус (malocclusion)* та його групи (Class I, Class II, Class III); "професійна ортодонтична діяльність" включає *ортодонтичний анамнез (orthodontic anamnesis)* і діагностику *неправильного прикусу*; і до "засобів лікування" відносяться інструменти, здебільшого *щипці (pliers)*, *брекети (brackets)* та *пластинки (braces)*. Подальшими перспективами дослідження є визначення ролі ортодонтичного термінополя у медичному дискурсі, частоти його вживання в текстах медичного спрямування, а також виявлення взаємозв'язків, спільних рис і відмінностей ортодонтичної та стоматологічної термінології.

Список літератури

- Голованова Є. І. Введение в когнитивное терминоведение. Москва : Флинта ; Наука, 2011. 224 с.
- Гринев-Гриневиц С. В. Терминоведение. М. : Academia, 2008. 304 с.
- Дев'ятко Ю.С. Типологія стоматологічної термінології в українській і англійській мовах та її лексикографічне відтворення: дис. на здоб. ст. канд. наук : 10.02.21. Київ, 2021. 389 с.
- Каратінцева К.П. Словотвірні механізми генези ортодонтичних термінів у англійській мові. *Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Германська філологія.* 2021. №831–832. С. 69–77.
- Лейчик В. М. Исходные понятия, основные положения, определения современного терминоведения и терминографии *Вісник харківського політехнічного університету : Vocabulum et Vocabularium.* 1997. Вип. 1, № 19. С. 147–180.
- Морозова Л. В. Опыт дефиниционного описания терминополья (на базе терминов ядерной физики и техники) : дисс. на соиск. учёной степени канд. филол. наук. Калинин, 1970. 186 с.
- Пиотровский Р.Г., Рахубо Н.П., Хажинская М.С. Системное исследование лексики научного текста. Кишинев: Штиинца, 1981. 159 с.
- Реформатский А. А. Что такое термин и терминология. *Вопросы терминологии : Матер. Всесоюз. терминолог. совещ.* Москва : Изд-во Академии Наук СССР, 1961. С. 46–54.
- Суперанская А. В. Подольская Н. В., Васильева Н.В. Общая терминология : терминологическая деятельность. Москва : URSS. 2008. 288 с.
- Татаринов В. А. Терминологическая лексика русского языка : эволюция проблем и аспектов изучения. *Теория и история языкознания. РАН ИНИОН.* 1999. С. 133–164.
- Шелов С. Д. Терминологические поля и понятийная организация в терминологии. *Структурная и прикладная лингвистика.* 2008. Вип. 7. С. 211–232.
- James A. McNamara Jr., Sunil D. Kapila (2010). Surgical Enhancement of Orthodontic Treatment. University of Michigan, 379.
- Oxford Advanced Dictionary. [Електронний ресурс] URL: https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/american_english/orthodontics Дата звернення: 02.02.2022

References

- Golovanova, E.I. (2011). Vvedeniye v kognitivnoye terminovedeniye [Introduction to cognitive terminology]. Moscow: Flint; Science. [in Russian].
- Grinev-Grinevich, S.V. (2008). Terminovedeniye [Terminology]. M.: Academia, 2008. [in Russian].
- Devyatko, Yu.S. (2021). Typolohiya stomatolohichnoyi terminolohii v ukrainskiy I anhliyskiy movah I yiyi leksykohrafichne vidtvorennia [Typology of dental terminology in Ukrainian and English languages and its lexicographic reproduction]. dis. Cand. philol. science. Kyiv. [in Ukrainian].
- Karatintseva, K.P. (2021). Slovotvorni mekhanizmy genezy ortodontychnykh terminiv v angliyskiy movi [Word-forming mechanisms of genesis of orthodontic terms in English]. *Scientific Bulletin of Chernivtsi National University named after Yuri Fedkovych. German philology*. №831-832. 69-77. [in Ukrainian].
- Leychik, V.M. (1997). Iskhodnyye poniatiya, osnovnyye polozhennia, opredeleniya sovremennogo terminovedeniya i terminografii [Initial concepts, basic principles, definitions of modern terminology and terminology] *Bulletin of Kharkiv Polytechnic University: Vocabulum et Vocabularium*. № 19. 147–180. [in Russian].
- Morozova, L.V. (1970). Opyt definitsonnoho opisaniya terminopolia (na baze terminov yadernoy fiziki I tekhnologii) [Experience of the definitional description of the term field (based on the terms of nuclear physics and technology)]: diss. Cand. philol. science. Kalinin. [in Russian].
- Piotrovsky, R.G. (1981). Rakhubo N.P., Khazhinskaya M.S. [Systemnoye issledovaniye leksiki nauchnogo texta [Systematic study of the vocabulary of a scientific text]. Chisinau: Stiinza. [in Russian].
- Reformatsky, A.A. (1961). Chto takoye termin I terminologiya. [What is the term and terminology]. Questions of terminology: Mater. All-Union. terminol. meeting. Moscow: USSR. [in Russian].
- Superanskaya, A.V. Podolskaya N.V., Vasilieva N.V. (2008). Obschaya terminologiya: terminologicheskaya deyatel'nost. [General terminology: terminological activity]. Moscow: URSS; LKI Publishing House. [in Russian].
- Tatarinov, V.A. (1999). Terminolohicheskaya deyatel'nost russkogo yazyka: evolutsiya problem I aspektov izucheniya [Terminological vocabulary of the Russian language: the evolution of problems and aspects of study]. Theory and History of Linguistics. RAN INION. [in Russian].
- Shelov, S.D. (2008). Terminologicheskkiye polia I poniatynaya organizatsyya v terminolohii [Terminological fields and conceptual organization in terminology]. *Structural and applied linguistics*. № 7. 211-232. [in Russian].
- James A. McNamara Jr., Sunil D. Kapila (2010). Surgical Enhancement of Orthodontic Treatment. University of Michigan, 379.
- Oxford Advanced Dictionary. [Electronic resource] URL: https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/american_english/orthodontics Access date: 02.02.2022
- Linguistic Corpus "English Corpora" [Electronic resource] URL: [Google Books corpora \(english-corpora.org\)](https://books.google.com/corpora/english-corpora.org) Access date: 04.02.2022

УДК 811.111.371.34

METAPHORIZATION OF GENERALLY USED VOCABULARY IN THE ENGLISH PROFESSIONAL LANGUAGE OF MEDICINE МЕТАФОРІЗАЦІЯ ЗАГАЛЬНОВЖИВАНОЇ ЛЕКСИКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ФАХОВІЙ МОВІ МЕДИЦИНИ

Світлана КІЙКО

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

s.kiyko@chnu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-4964-7043>

Любов СТЕГНІЦЬКА

Буковинський державний медичний університет

stegnitska.lyubov@bsmu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0001-7005-4563>